

Bryssel, 26. toukokuuta 2026
(OR. en)

9725/26

Toimielinten välinen asia:
2026/0121 (NLE)

FISC 196
ECOFIN 676
ENER 283

SAATE

Lähettäjä: Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine
DEPREZ

Saapunut: 22. toukokuuta 2026

Vastaanottaja: Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri

Kom:n asiak. nro: COM(2026) 244 final

Asia: Ehdotus
NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS
luvan antamisesta Saksalle soveltaa satamassa laiturissa oleville
aluksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa
direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2026) 244 final.

Liite: COM(2026) 244 final

Bryssel 22.5.2026
COM(2026) 244 final

2026/0121 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Saksalle soveltaa satamassa laiturissa oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta säännellään unionissa energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/96/EY¹, jäljempänä 'energiaverodirektiivi' tai 'direktiivi'.

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdassa todetaan, että erityisesti direktiivin 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön verotustasoa koskevia muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Saksalle on jo 7. lokakuuta 2020 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2020/1436² (jota edelsivät 14 päivänä lokakuuta 2014 annettu neuvoston täytäntöönpanopäätös 2014/722/EU³ ja 12 päivänä heinäkuuta 2011 annettu neuvoston täytäntöönpanopäätös 2011/445/EU⁴) myönnetty lupa soveltaa alennettua verokantaa sähkөөn, joka toimitetaan suoraan satamissa laiturissa oleville aluksille, ei kuitenkaan yksityisille huvialuksille⁵, jäljempänä 'maasähkö'.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on jatkaa Saksan esittämän pyynnön mukaisesti sille annettua lupaa, sillä nykyisen poikkeuksen voimassaolo päättyi 31. joulukuuta 2025.

Saksan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 26. elokuuta 2025 päivätyllä kirjeellä aikomuksestaan jatkaa nykyisen toimenpiteen voimassaoloa 31. joulukuuta 2029 saakka. Lisätietoja on toimitettu 23. tammikuuta 2026 päivätyllä kirjeellä.

Saksa pyytää uusimaan luvan soveltaa alennettua verokantaa (0,50 euroa/MWh) maasähkön toimittamiseen aluksille⁶, jotka toimivat yksinomaan kaupallisissa tarkoituksissa unionin merialueilla ja sisävesillä (kalastus mukaan luettuna)⁷. Tämä verokanta on sama kuin direktiivissä säädetty yrityskäyttöön tarkoitettun sähkön vähimmäisverokanta.

¹ EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj>.

² Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2020/1436, annettu 7 päivänä lokakuuta 2020, luvan antamisesta Saksalle soveltaa satamassa laiturissa oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähkөөn alennettua verokantaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti (EUVL L 331, 12.10.2020, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1436/oj) sekä oikaisu neuvoston täytäntöönpanopäätökseen (EU) 2020/1436, annettu 12 päivänä lokakuuta 2020, luvan antamisesta Saksalle soveltaa satamassa laiturissa oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähkөөn alennettua verokantaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti (EUVL L 342, 16.10.2020, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1436/corrigendum/2020-10-16/oj).

³ EUVL L 300, 18.10.2014, s. 55.

⁴ EUVL L 191, 22.7.2011, s. 22.

⁵ Termi 'yksityinen huvialus' määritellään direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa.

⁶ Pyyntössä näillä tarkoitetaan moottorikäyttöisiä aluksia ja uivia rakenteita, jotka kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön 89 ryhmään.

⁷ Kuten kansallisessa lainsäädännössä täsmennetään, toimenpidettä ei sovelleta maasähkөөn, jota toimitetaan vesialuksille niiden ollessa telakalla.

Pyydetty voimassaoloaika on 1. tammikuuta 2026 – 31. joulukuuta 2029. Sillä jatketaan nykyistä poikkeusta, ja se on energiaverodirektiivin 19 artiklassa sallitun enimmäisajan rajoissa.

Veronalennuksen tavoitteena on tarjota edelleen taloudellinen kannustin maasähkön käyttöön satamakaupunkien ilmansaasteiden vähentämiseksi, paikallisen ilmanlaadun parantamiseksi ja melun vähentämiseksi, jotta asukkaille koituisi terveyshyötyjä.

Saksan soveltaman toimenpiteen tavoitteena on myös vesiliikenteen ympäristövaikutusten vähentäminen.

Pyytämällään toimenpiteellä Saksa haluaa jatkossakin tarjota kannustimen maasähkön käyttöön, koska maasähköä pidetään vähemmän saastuttavana vaihtoehtona kuin sähkön tuottamista satamassa laiturissa olevilla aluksilla. Kuten pyynnössä todetaan, Saksan yleinen sähköverokanta on 20,50 euroa/MWh. Veronalennus on tällä hetkellä 20,00 euroa/MWh. Tämä tarkoittaa, että edunsaajilta veloitetaan 0,50 euroa/MWh, joka on energiaverodirektiivissä säädetty sähkөөn sovellettava EU:n vähimmäisverokanta (sellaisena kuin se on täsmennettynä direktiivin 10 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I olevassa taulukossa C yrityskäytön osalta). Tämä veroetuus voidaan Saksassa myöntää joko toimituspaikassa sovellettavana alennettuna verokantana (jolloin tarvitaan lupa) tai veronpalautuksena.

Toisaalta energiaverodirektiivin 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on vapautettava verosta energiatuotteet, jotka käytetään sähkön tuottamiseen satamissa laiturissa olevilla aluksilla. Lisäksi jäsenvaltiot voivat direktiivin 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla vapauttaa verotuksesta sähkön, joka tuotetaan aluksilla sisävesillä liikennöimistä varten. Saksa on vahvistanut saattaneensa viimeksi mainitun valinnaisen vapautuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Saksan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että veronalennusta sovelletaan kaikkiin muihin aluksiin kuin yksityisiin huvialuksiin, mikä tarkoittaa sitä, että veronalennuksesta voivat hyötyä kaikki kaupallisessa laivaliikenteessä mukana olevat alukset koosta tai lipusta riippumatta. Maasähkön käyttö aluksilla ei ole kuitenkaan pakollista.

Kuten pyynnössä todetaan, vuonna 2024 yhteensä 28 yritystä haki verohuojennusta. Lisäksi Saksan liittotasavallan laivastolle toimitetaan maasähköä kahdeksassa paikassa. Saksassa on yli 400 kiinteää tai liikkuvaa maasähköpistettä meri- ja sisävesisatamien laitureissa. Lisäksi 50 meri- ja sisävesisatamaan on suunnitteilla tai rakenteilla (uusia) maasähköpisteitä.

Arvioidessaan toimenpiteestä aiheutuvia veromenoja Saksan viranomaiset laskivat verotulojen menetyksen veroetua hyödyntämällä kulutetun sähkön määrän ja edun määrän perusteella. Verohelpotus on tällä hetkellä 20,00 euroa/MWh (yleinen verokanta on 20,50 euroa/MWh, kuten edellä mainittiin).

Vuonna 2024 sähköä toimitettiin noin 74 100 Mwh joko alennetulla verokannalla tai niin, että sähkölle myönnettiin verohuojennus. Tämän seurauksena verotuloja menetettiin vuonna 2024 noin 1,48 miljoonaa euroa.

Saksa on pyytänyt, että lupa olisi voimassa 1. tammikuuta 2026 – 31. joulukuuta 2029. Näin ollen nykyinen poikkeus ei keskeydy, ja lupa on direktiivin 19 artiklan 2 kohdassa säädetyn enimmäisajan mukainen.

Saksa haluaa tällä veronalennuksella kannustaa alusten liikenteenharjoittajia käyttämään maasähköä, jotta voidaan vähentää laiturissa olevien alusten polttoaineiden polton synnyttämiä ilman kautta leviäviä päästöjä, melua ja hiilidioksidipäästöjä. Alennetun verokannan soveltaminen parantaa maasähkön kilpailukykyä verrattuna aluksilla tapahtuvaan bunkkeriöljyn polttamiseen, joka on vapautettu energian valmisteverosta.

Saksan viranomaiset katsovat, että tukiohjelma täyttää tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014⁸ 44 artiklan edellytykset. Sen vuoksi Saksan viranomaiset eivät ilmoittaneet tukiohjelmasta virallisesti komissiolle vaan toimittivat 1. heinäkuuta 2024 komission sähköisen ilmoitusjärjestelmän kautta tietoja ohjelmasta osana komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 11 artiklan mukaista raportointivelvoitettaan.⁹

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Sähkön verotusta säännellään direktiivillä 2003/96/EY ja erityisesti sen 10 artiklalla. Direktiivin 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään pakollisesta verovapautuksesta, joka koskee aluksilla tuotettavaa sähköä. Direktiivin 5, 15 ja 17 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta soveltaa verojen eriyttämistä, kuten verovapautuksia ja veronalennuksia, tiettyihin sähkön käyttötapoihin. Näissä säännöksissä ei kuitenkaan sellaisenaan säädetä maasähkön veronalennuksista.

Energiaverodirektiivin säännökset

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellisissä artikloissa, erityisesti 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.”

Kyseisellä veronalennuksella Saksan viranomaiset pyrkivät edistämään sitä, että satamassa laiturissa olevat alukset täyttävät sähköntarpeensa ympäristöä vähemmän vahingoittavalla tavalla, mikä parantaa paikallista ilmanlaatua ja vähentää melua.

Komissio on jo suositellut maasähkön käyttöä vaihtoehtona laiturissa olevilla aluksilla tuotettavalle sähkölle ja näin tunnustanut maasähkön ympäristöhyödyt.¹⁰

Tällä hetkellä yleinen sähköverokanta on 20,50 euroa/MWh ja verohelpotus on 20,00 euroa/MWh. Näin ollen edunsaajilta peritään energiaverodirektiivin nojalla sähköön sovellettava EU:n vähimmäisverokanta, joka on 0,50 euroa/MWh. Tämä voi siis jatkossakin edistää asetetun politiikkatavoitteen saavuttamista.

⁸ EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1.

⁹ Stromsteuerermäßigung auf direkt am Liegeplatz im Hafen an Schiffe gelieferten elektrischen Strom (landseitige Elektrizität) [BMF, Zoll]; komission sähköisen ilmoitusjärjestelmän kautta komissiolle 1.7.2024 toimitettu tiivistelmä; <https://competition-cases.ec.europa.eu/cases/SA.114829>.

¹⁰ Komission suositus 2006/339/EY, tehty 8 päivänä toukokuuta 2006, maasähkön käytön edistämisestä yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa (EUVL L 125, 12.5.2006).

Maasähköä koskevan edullisen verokohtelun soveltamismahdollisuudesta säädetään direktiivin 19 artiklassa, sillä sen tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Saksa on pyytänyt, että toimenpidettä sovelletaan 19 artiklan 2 kohdassa sallitun enimmäisajan puitteissa olevan ajanjakson ajan eli neljä vuotta. Toimenpiteen on lähtökohtaisesti oltava voimassa riittävän kauan, jotta se kannustaisi satamaoperaattoreita investoimaan maasähköpisteisiin sekä alusten liikenteenharjoittajia investoimaan alusten varustukseen.

Poikkeus ei kuitenkaan saisi vaarantaa voimassa olevan lainsäädännön tulevaa kehitystä, vaan siinä olisi otettava huomioon energiaverodirektiivin meneillään oleva tarkistaminen ja se, että neuvosto saattaa antaa säädöksen energiaverodirektiivin uudelleenlaatumista koskevan komission ehdotuksen¹¹ pohjalta.

Komissio on muun muassa esittänyt energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan direktiivin ehdotetun uudelleenlaadinnan yhteydessä, että kaikki jäsenvaltiot voisivat soveltaa satamissa laiturissa oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähkөөn verovapautuksia, osittaisia verovapautuksia tai veronalennuksia tällaisen sähkön käytön edistämiseksi.

Tässä tilanteessa vaikuttaa aiheelliselta myöntää lupa kyseessä olevalle ajanjaksolle.

Valtiontukisäännöt

Saksan viranomaisten suunnittelema alennettu verokanta 0,50 euroa/MWh on sama kuin direktiivin 2003/96/EY 10 artiklassa säädetty EU:n vähimmäisverotaso yrityskäyttöön tarkoitettulle sähkөөlle.

Komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 44 artiklassa säädetään ehdoista, joilla direktiivin 2003/96/EY edellytykset täyttävien ympäristöverojen alennusten muodossa myönnettävä tuki voidaan vapauttaa valtiontukien ilmoitusvaatimuksista.

Saksan viranomaiset toteavat, että nykyinen tukiohjelma ja sitä edeltäneet ohjelmat täyttävät komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 44 artiklan edellytykset. Tästä syystä tukiohjelmasta ei ilmoitettu komissiolle. Saksa toimitti kuitenkin 1. heinäkuuta 2024 tiivistelmän komission sähköisen ilmoitusjärjestelmän kautta, kuten komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 11 artiklassa edellytetään.

Neuvoston täytäntöönpanopäätöstä koskeva ehdotus ei vaikuta jäsenvaltioiden velvollisuuteen varmistaa valtiontukisääntöjen noudattaminen. Ehdotus neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi ei myöskään rajoita jäsenvaltion velvollisuutta ilmoittaa tuesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle ennen sen täytäntöönpanoa, jos uusi tuki ei kuulu komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 soveltamisalaan.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ympäristöä ja ilmastonmuutosta koskeva politiikka

¹¹ Ehdotus neuvoston direktiiviksi energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan unionin kehityksen uudistamisesta (uudelleenlaadittu) (COM(2021) 563 final).

Toimenpide, jota pyyntö koskee, liittyy pääasiassa EU:n ympäristö- ja ilmastomuutospolitiikkaan. Koska toimenpiteellä vähennetään bunkkeriöljyn polttamista satamassa olevilla aluksilla, sillä edistetään tavoitetta parantaa paikallista ilmanlaatua ja vähentää melua. Ilmanlaatua koskevan direktiivin 2008/50/EY¹² mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät tiettyjen ilman epäpuhtauksien pitoisuudet ylitä kyseisessä direktiivissä vahvistettuja raja-arvoja, tavoitearvoja ja muita ilmanlaatua koskevia vaatimuksia. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltioiden on tarvittaessa löydettävä ratkaisuja esimerkiksi satamassa laiturissa olevien alusten päästöjä koskeviin ongelmiin. Voidaan siis ajatella, että satamissa, joissa tällaisia ongelmia esiintyy, maasähkön käyttöä edistetään yleisen ilmanlaatustrategian mukaisesti. Maasähkön käyttöön rohkaistaan myös meripolttoaineiden rikkipitoisuutta sääntelevässä direktiivissä (EU) 2016/802¹³.

Pidentämällä pyydetyn toimenpiteen voimassaoloa Saksa aikoo tarjota edelleen kannustimen maasähkön käyttöön, koska maasähkö on ympäristön kannalta parempi vaihtoehto kuin sähkön tuottaminen satamassa laiturissa olevilla aluksilla.

Kuten Saksan viranomaiset korostavat, maasähkön käyttö aluksilla olevien generaattorien sijaan voi vähentää ilman epäpuhtauksien, kuten typpi- ja rikkidioksidin, pienhiukkasten ja raskasmetallien, päästöjä sekä joissakin tapauksissa vähentää huomattavasti melusaastetta. Koska ilmanlaadun raja-arvot muuttuvat tiukemmiksi vuodesta 2030 alkaen¹⁴, on odotettavissa, että maasähkön merkitys päästöjen vähentämisessä kasvaa.

Alusten kytkeminen maasähköön vähentää paitsi ilman epäpuhtauksia, hiukkasia ja nokea myös todennäköisesti hiilidioksidipäästöjä. Tämä johtuu siitä, että Saksan maasähköverkosta saatavan sähkön kokonaistuotanto on vähemmän hiili-intensiivistä kuin aluksissa bunkkeriöljyä polttamalla tuotettu sähkö, mikä johtuu energiajärjestelmän tehokkuudesta ja käytettyjen polttoaineiden erosta.

Hampurin sataman toimittamat vuotta 2024 koskevat tiedot viittaavat siihen, että ostamalla yksinomaan vaihtoehtoisista energialähteistä tuotettua maasähköä voitaisiin päästöjä vähentää seuraavasti:

- 4 327 g CO₂ tn/v
- 78,9 g SO_x tn/v
- 2,6 g NO_x tn/v ja
- 1,2 PM tn/v.

Energiapolitiikka

Toimenpide on vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta ja direktiivin 2014/94/EU¹⁵ kumoamisesta 13 päivänä syyskuuta 2023 annetun asetuksen (EU) 2023/1804¹⁶

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/802, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 58).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/2881, annettu 23 päivänä lokakuuta 2024, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (uudelleenlaadittu) (EUVL L, 2024/2881, 20.11.2024).

¹⁵ EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1.

mukainen. Tämä asetus koskee maasähköpisteiden asentamista satamiin, joissa on niille kysyntää ja joissa kustannukset eivät ole suhteettomat verrattuna hyötyihin, ympäristöhyödyt mukaan luettuina. Vastaavan toimenpiteen on myös arvioitu edistävän meriliikenteen ympäristöjalanjäljen pienentämiseen tähtäävän unionin politiikan ja lainsäädännön tavoitteiden saavuttamista ja tiettyjen taloudellisten toimintojen kehittämistä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.¹⁷

Yhtenä merkittävänä syynä maasähkön epäsuotuisaan kilpailuasemaan on se, että sähkön tuottaminen merisatamissa olevilla aluksilla on nykyään täysin verotonta. Sen lisäksi, että sähkön tuottamiseksi poltettava bunkkeriöljy on vapautettu verosta direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisessa normaalitilanteessa, myös itse sähkö, jota aluksella tuotetaan, on vapautettu verosta.¹⁸ Vaikka jälkimmäistä verovapautusta voi olla vaikea pitää yhteensopivana unionin ympäristötavoitteiden kanssa, siihen on päädytty käytännön syistä. Aluksilla tuotetun sähkön verottaminen edellyttäisi nimittäin, että aluksen omistaja, joka on usein sijoittautunut kolmanteen maahan, tai liikenteenharjoittaja antaa ilmoituksen kulutetun sähkön määrästä. Ilmoituksessa olisi eriteltävä myös, mikä osuus sähköstä on kulutettu sen jäsenvaltion aluevesillä, jossa vero on maksettava. Tämä aiheuttaisi valtavan hallinnollisen rasituksen alusten omistajille, koska ilmoitukset olisi annettava kaikista jäsenvaltioista, joiden aluevesillä alus on purjehtinut. Sisävesiliikenteeseen ja direktiivin 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaiseen vaihtoehtoiseen verotukseen, jota Saksa toimeenpanee, liittyy vastaavia näkökohtia. Koska aluksilla fossiilisista polttoaineista tapahtuva sähköntuotanto on vapautettu verosta, on perusteltua olla rankaisematta vähemmän saastuttavaa vaihtoehtoa eli maasähköä sallimalla Saksan jatkaa alennetun verokannan soveltamista.

Liikennepolitiikka

Toimenpide vastaa maasähkön käytön edistämisestä unionin satamassa laiturissa olevissa aluksissa annettua komission suositusta 2006/339/EY¹⁹ ja komission tiedonantoa²⁰, joka koskee EU:n meriliikennepolitiikan strategisia tavoitteita ja suosituksia.

Lisäksi uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden käytöstä meriliikenteessä ja direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta 13 päivänä syyskuuta 2023 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1805²¹ mukaisesti vuodesta 2030 alkaen alusten, jotka on luokiteltu risteilyaluksiksi, lautoiksi tai konttialuksiksi ja joiden bruttovetoisuus on yli 5 000, on käytettävä maalla sijaitsevia sähkönsyöttöjärjestelmiä, paitsi kun niiden käytettävissä on päästötöntä teknologiaa.

Sisämarkkinat ja tasapuolinen kilpailu

¹⁶ EUVL L 234, 22.9.2023, s. 1.

¹⁷ Komission päätös C(2024) 3934 final, 17.6.2024, valtioneutiasia SA.105117 (EUVL C/2024/5376, 3.9.2024).

¹⁸ Direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohta.

¹⁹ Komission suositus 2006/339/EY, tehty 8 päivänä toukokuuta 2006, maasähkön käytön edistämisestä yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa (EUVL L 125, 12.5.2006).

²⁰ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle *EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset*, KOM(2009) 8 lopullinen, 21.1.2009.

²¹ EUVL L 234, 22.9.2023, s. 48.

Sisämarkkinoiden ja tasapuolisen kilpailun kannalta toimenpide ainoastaan vähentää bunkkeriöljyn verovapauden aiheuttamaa nykyistä vääristymää satamissa laiturissa olevien alusten kahden kilpailevan sähkölähteen eli aluksella tuotettavan sähkön ja maasähkön välillä.

Saksan viranomaiset huomauttavat, että maasähkölle myönnetty verohelpotus ei anna siitä hyötyville alusten liikenteenharjoittajille sellaista etua, joka voisi vääristää sisämarkkinoita. Aluksilla tuotetun sähkön korvaamisesta maasähköllä ei aiheudu säästövaikutusta. Maasähkön kustannukset ovat Saksassa tällä hetkellä korkeammat kuin itse tuotetun sähkön kustannukset, vaikka otettaisiin huomioon veroetu.

Lisäksi aluksilla on pääsy maasähköön riippumatta siitä, minkä lipun alla ne purjehtivat. Se ei johda kotimaisten talouden toimijoiden edullisempaan verokohteluun verrattuna niiden kilpailijoihin muista EU:n jäsenvaltioista.

Satamien välisen kilpailun osalta voidaan odottaa, että jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei juurikaan tule kohdistumaan vaikutuksia, jotka johtuisivat siitä, että alukset muuttavat reittiään saadakseen maasähköä, johon sovelletaan alennettua verokantaa. Kuten edellä on todettu, maasähkön käytöstä ei veronalennuksesta huolimatta todennäköisesti tule ainakaan lyhyellä aikavälillä edullisempaa kuin aluksella tapahtuvasta sähköntuotannosta. Näin ollen on myös epätodennäköistä, että maasähkön veronalennus vääristäisi merkittävästi satamien välistä kilpailua kannustamalla aluksia muuttamaan reittiä tämän vaihtoehdon saatavuuden vuoksi.

Saksan viranomaisten mukaan satamien valintaan vaikuttavat muut tekijät (esim. alus- ja lastityyppi, käytävissä olevat sisämaayhteydet ja muut taloudelliset tekijät). Pelkkä maasähkön saatavuus ei näytä olevan ratkaiseva tekijä.

Saksan viranomaiset korostavat lisäksi, että maasähkön käyttö on myös vähäistä, koska alusten sähköverkkoon liittämistä varten ei ole olemassa kansainvälisesti sovittuja teknisiä standardeja ja joissakin tapauksissa ei myöskään ole maasähkön toimituskapasiteettia.

Ellei nykyisessä kehyksessä ja tilanteessa tapahdu merkittäviä muutoksia, alennetun verokannan soveltamista koskevan luvan jatkamiselle asetetun määräajan vuoksi on epätodennäköistä, että edellisissä kappaleissa esitetty analyysi muuttuisi ennen toimenpiteen voimassaolon päättymistä.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Neuvoston direktiivin 2003/96/EY 19 artikla.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

SEUT-sopimuksen 113 artiklan soveltamisalaan kuuluva välillinen verotus ei sinänsä kuulu kyseisen perussopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuun unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

Neuvostolle on kuitenkin direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa annettu yksinomainen toimivalta antaa johdetun oikeuden nojalla jäsenvaltiolle lupa ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla tavalla. Näin ollen

jäsenvaltiot eivät voi toimia neuvoston sijasta. Tästä syystä toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta nyt käsillä olevaan täytäntöönpanopäätökseen. Joka tapauksessa kyseessä ei ole lainsäädäntöluonnos, joten tekstiä ei ole tarpeen toimittaa kansallisille parlamenteille perussopimusten pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti toissijaisuusperiaatteen noudattamisen tarkastelua varten.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Veronalennus ei ylitä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu toimintatapa on neuvoston täytäntöönpanopäätös. Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa säädetään ainoastaan tämältyyppisestä toimenpiteestä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Toimenpide ei edellytä voimassa olevan lainsäädännön arviointia.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämä ehdotus perustuu Saksan esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota. Sidosryhmien kuulemista ei ole näin ollen järjestetty.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotus koskee luvan antamista yhdelle jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä eikä edellytä vaikutustenarviointia.

Kuten edellä todetaan, Saksan toimittamista tiedoista käy kuitenkin ilmi, että toimenpiteen vaikutus verotuloihin on rajallinen ja maasähkön verokanta ylittää edelleen direktiivillä 2003/96/EY verotukselle säädetyn vähimmäistason. Saksa odottaa, että toimenpiteellä on myönteinen vaikutus sen ympäristötavoitteiden saavuttamiseen ja erityisesti satamakaupunkien paikallisen ilmanlaadun paranemiseen ja melun vähenemiseen.

Maasähkön käyttö aluksilla olevien generaattorien sijaan voi vähentää useiden ilman epäpuhtauksien, kuten typpi- ja rikkidioksidin, pienhiukkasten ja raskasmetallien, päästöjä sekä joissakin tapauksissa vähentää huomattavasti melusaastetta (kuten kaupunkien keskustoissa sijaitsevia satamia koskevien valitusten määrän väheneminen on osoittanut). Koska ilmanlaadun raja-arvot muuttuvat tiukemmiksi vuodesta 2030 alkaen, on odotettavissa, että maasähkön merkitys päästöjen vähentämisessä kasvaa.

Saksan viranomaiset katsovat toimenpiteestä aiheutuvien veromenojen arvioinnissa, että verotuloja menetetään lähivuosina 1,3 miljoonaa euroa vuodessa.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Toimenpiteen tarkoituksena ei ole yksinkertaistaminen. Se perustuu Saksan esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Perusoikeudet**

Toimenpide ei vaikuta perusoikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Toimenpiteestä ei aiheudu taloudellista tai hallinnollista rasitetta unionille. Näin ollen ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Toteuttamissuunnitelma ei ole tarpeen. Tämä ehdotus koskee luvan antamista veronalennukseen yhdelle jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä. Lupa annetaan rajoitetuksi ajaksi 31. joulukuuta 2029 saakka. Sovellettava verokanta on sama kuin energiaverodirektiivissä vahvistettu verotuksen vähimmäistaso. Toimenpidettä voidaan arvioida, jos sen uusimista pyydetään voimassaoloajan päätyttyä.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ehdotus ei edellytä selittäviä asiakirjoja direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklan mukaan Saksalle annetaan lupa soveltaa alennettua verokantaa sähkölle, joka toimitetaan suoraan Saksan satamissa laiturissa oleville aluksille (maasähkö), ei kuitenkaan yksityisille huvialuksille. Veroaste ei saa olla alle 0,50 euroa/MWh, joka on direktiivissä vahvistettu sähkön verotuksen vähimmäistaso yrityskäytössä. Sähköä ei ole mahdollista toimittaa alennetulla verokannalla yksityisille huvialuksille, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa.

Ehdotuksen 2 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan pyydetty lupa myönnetään Saksan pyynnön mukaisesti siten, että se on voimassa 1. kesäkuuta 2026 – 31. joulukuuta 2029, jolloin se on jatkoa nykyiselle neuvoston täytäntöönpanopäätökselle 2020/1436/EU ja direktiivissä sallitun enimmäisajan rajoissa. Toisessa kappaleessa säädetään, että jos neuvosto kuitenkin antaa SEUT-sopimuksen 113 artiklan tai sen jonkin muun asiaa koskevan määräyksen nojalla maasähkön veroetuuksia koskevia yleisiä säännöksiä, joiden soveltaminen alkaa ensimmäisessä kohdassa vahvistettuna ajanjaksona, päätöksen soveltaminen lakkaa, kun kyseisten yleisten säännösten soveltaminen alkaa.

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Saksalle soveltaa satamassa laiturissa oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY²² ja erityisesti sen 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Saksalle on annettu neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EE) 2020/1436²³ direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukainen lupa soveltaa 31 päivään joulukuuta 2025 asti alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan satamassa laiturissa oleville aluksille, ei kuitenkaan yksityisille huvialuksille, jäljempänä 'maasähkö'.
- (2) Saksa pyysi 26 päivänä elokuuta 2025 päivätyllä kirjeellä lupaa jatkaa alennetun verokannan soveltamista maasähköön direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan nojalla. Saksan viranomaiset lähettivät 23 päivänä tammikuuta 2026 kirjeitse pyyntöön liittyviä lisätietoja.
- (3) Alennetulla verokannalla, jota Saksa aikoo soveltaa, se pyrkii jatkamaan maasähkön käytön edistämistä. Tällaisen sähkön käyttöä pidetään satamassa laiturissa olevien alusten sähköntarpeeseen vastaamiseksi ympäristön kannalta vähemmän haitallisena kuin bunkkeriöljyn polttamista kyseisillä aluksilla.
- (4) Siltä osin kuin maasähkön käytöllä vältetään satamassa laiturissa olevilla aluksilla poltettavan bunkkeriöljyn aiheuttamia ilmansaaste päästöjä, se parantaa satama-alueiden paikallista ilmanlaatua. Maasähkön käytön odotetaan Saksassa sovellettavien sähköntuotannon erityisedellytysten mukaisesti lisäksi vähentävän hiilidioksidipäästöjä, muita ilmansaasteita ja melua verrattuna siihen, että sähkö tuotetaan polttamalla bunkkeriöljyä. Tämän vuoksi alennetun verokannan jatkettulla

²² EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj>.

²³ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2020/1436, annettu 7 päivänä lokakuuta 2020, luvan antamisesta Saksalle soveltaa satamassa laiturissa oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti (EUVL L 331, 12.10.2020, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1436/oj) sekä oikaisu neuvoston täytäntöönpanopäätökseen (EU) 2020/1436, annettu 12 päivänä lokakuuta 2020, luvan antamisesta Saksalle soveltaa satamassa laiturissa oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti (EUVL L 342, 16.10.2020, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1436/corrigendum/2020-10-16/oj).

soveltamisella maasähköön odotetaan edistettävän unionin ympäristö-, terveys- ja ilmastopolitiikan tavoitteita.

- (5) Saksalle annettava lupa soveltaa alennettua verokantaa maasähköön ei ylitä sitä, mikä on tarpeen tällaisen sähkön käytön lisäämiseksi, koska aluksilla tapahtuva sähköntuotanto on useimmissa tapauksissa edelleen kilpailukykyisempi vaihtoehto. Samasta syystä ja asiaankuuluvan teknologian melko pienen markkinaosuuden vuoksi kyseisen alennetun verokannan soveltaminen ei todennäköisesti johda merkittävään kilpailun vääristymiseen sen soveltamisaikana eikä siten haittaa sisämarkkinoiden toimintaa.
- (6) Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti kunkin kyseisen direktiivin 19 artiklan 1 kohdan nojalla myönnettävän luvan on oltava ajallisesti tarkkaan rajattu. Jotta varmistetaan, että lupa myönnetään riittävän pitkäksi ajanjaksoksi, joka kannustaa asianomaisia talouden toimijoita tekemään tarvittavat investoinnit, on aiheellista myöntää pyydetty lupa neljän vuoden ajanjaksolle. Kuitenkin, jos neuvosto antaa maasähkön veroetuja koskevia yleisiä säännöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai jonkin muun kyseisen sopimuksen asiaankuuluvan määräyksen nojalla, kyseisen luvan soveltaminen olisi lopetettava tällaisten säännösten soveltamisesta alkaen, jos tällaisia säännöksiä aletaan soveltaa luvan voimassaoloaikana.
- (7) Oikeusvarmuuden tarjoamiseksi satamaoperaattoreille ja alusten liikenteenharjoittajille ja jotta vältettäisiin sähkön jakelijoille ja jälleenjakelijoille koituvan hallinnollisen taakan mahdollinen lisääntyminen maasähkön verokannan muuttumisen vuoksi, Saksan olisi edelleen voitava soveltaa maasähkön alennettua verokantaa keskeytyksettä. Pyydetty lupa olisi sen vuoksi myönnettävä 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen, jotta täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2020/1436 aiemmin säädetyt järjestelyt voivat jatkua saumattomasti.
- (8) Tämä päätös ei vaikuta valtiontukea koskevien unionin sääntöjen soveltamiseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Annetaan Saksalle lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan muille satamassa laiturissa oleville aluksille kuin yksityisille huvialuksille, jäljempänä 'maasähkö', edellyttäen, että direktiivin 2003/96/EY 10 artiklassa tarkoitettuja verotuksen vähimmäistasoja noudatetaan.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen 31 päivään joulukuuta 2029.

Jos neuvosto kuitenkin antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai sen jonkin muun asiaa koskevan määräyksen nojalla maasähkön veroetuksia koskevia yleisiä säännöksiä, joiden soveltaminen alkaa tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa vahvistettuna ajanjaksona, tämän päätöksen soveltaminen lakkaa, kun kyseisten yleisten säännösten soveltaminen alkaa.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*